

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza de insolabilitate

Societatea cu Răspundere Limitată „Sebeca Engineering” împotriva CÎ
„Multifrigo”

(intentarea procesului de insolabilitate)

împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2rci-34//26
PIGD Nr. 2-21136243-01-2rci-29052026)

Instanța de apel corect a dispus restituirea cererii de apel în temeiul art. 369 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care apelantul nu a justificat imposibilitatea de a prezenta apelul în interiorul termenului de 30 zile prevăzut de art. 362 din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. E. Bulat)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval)

18 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 septembrie 2021 Societatea cu Răspundere Limitată „Sebeca Engineering” a depus în instanța de judecată cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul CÎ „Multifrigo”.

2. Prin încheierea din 7 octombrie 2021 a Judecătorei Hîncești, sediul Central a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sebeca Engineering”.

3. Prin hotărârea din 27 ianuarie 2022 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, au fost aprobate concluziile raportului administratorului provizoriu Igor Bulgaru, a fost admisă cererea introductivă înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sebeca Engineering”. S-a constatat insolabilitatea debitorului și s-a intentat procedura de insolabilitate față de CÎ „Multifrigo”. A fost desemnat în calitate de administrator al CÎ „Multifrigo”, Igor Bulgaru. A fost convocat ședință de validare a mărimii creanțelor pentru data de 12 aprilie 2022, ora 13:00 în incinta Judecătorei Hîncești, sediul Central.

4. Prin hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătorei Hîncești, sediul Central a fost aprobat raportul final și bilanțul de lichidare depus de lichidatorul Igor Bulgaru față de debitorul CÎ „Multifrigo”. S-a dispus încetarea procesului de insolabilitate față de debitorul CÎ „Multifrigo”. S-a dispus radierea din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice a debitorului CÎ „Multifrigo”. S-au considerat stinse creanțele neexecutate ale debitorului CÎ „Multifrigo”, față de creditorii săi. S-a dispus publicarea dispozitivul prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

5. La 17 februarie 2026 Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură, a depus cerere de apel împotriva hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de declararea a apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

6. Prin încheierea din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru a fost respinsă cererea depusă de Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură privind repunerea

în termenul de declarare a apelului și s-a restituit ca depusă cu omiterea termenului de declarare a apelului, cererea de apel declarată împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

7. La 22 mai 2026, prin intermediul poștei electronice, Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate cu repunerea în termenul de contestare a hotărârii instanței de fond.

8. În esență, în argumentarea recursului a indicat că încheierea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

9. A invocat că instanța de apel a interpretat formal și restrictiv dispozițiile art. 116 din Codul de procedură civilă, ignorând circumstanțele excepționale ale cauzei și încălcările admise în cadrul procedurii de insolabilitate.

10. Recurenta a notat că, prin decizia din 2 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost repusă în termen pentru validarea creanței sale în sumă de 2 726 989 de lei, iar ulterior a contestat tabelul definitiv al creanțelor, în care creanța sa a fost inclusă cu suma „0 lei”.

11. A menționat că încheierea din 25 octombrie 2024 a Judecătoriei Hîncești, prin care a fost restituită fără examinare contestația sa împotriva tabelului definitiv al creanțelor, a fost casată prin decizia din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, cauza fiind restituită spre rejudecare. În opinia sa, această împrejurare confirmă că pretențiile formulate necesitau examinare efectivă și că restituirea contestației a fost nelegală.

12. A susținut că, înainte de soluționarea definitivă a litigiului privind validarea creanței sale, prin hotărârea din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei Hîncești au fost aprobate raportul final și bilanțul de lichidare, s-a dispus încetarea procesului de insolabilitate, radierea debitorului și stingerea creanțelor creditorilor.

13. Potrivit recurente, la data pronunțării acelei hotărâri creanța sa nu era validată definitiv, litigiul privind contestarea tabelului definitiv al creanțelor era pendinte, iar totalitatea creanțelor nu era stabilită definitiv și irevocabil, astfel încât instanța de insolabilitate nu putea dispune legal finalizarea procedurii de faliment și radierea debitorului. Potrivit Legii insolabilității, raportul final și bilanțul de lichidare pot fi aprobate doar după finalizarea tuturor operațiunilor de lichidare și clarificarea definitivă a creanțelor, iar creditorii trebuie să beneficieze de posibilitatea efectivă de valorificare a creanțelor lor.

14. A precizat că instanța de apel a omis examinarea acestor circumstanțe și s-a limitat la aprecierea formală a termenului de apel, reținând eronat că aceasta ar fi

manifestat pasivitate procesuală, deși a solicitat validarea creanței, a contestat tabelul definitiv și a exercitat căile de atac prevăzute de lege.

15. Totodată, recurenta a specificat că procedura de insolabilitate a fost finalizată în timp ce exista un litigiu pendinte privind validarea creanței sale bugetare în sumă de 2 726 989 de lei și că instanța de apel a interpretat greșit principiul securității raporturilor juridice, care nu poate prevala asupra dreptului la un proces echitabil și acces efectiv la justiție.

16. A mai explicat că nu a fost notificată efectiv despre pronunțarea hotărârii din 4 noiembrie 2024 și că prin decizia din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru s-a confirmat caracterul nelegal al respingerii contestației sale împotriva tabelului definitiv al creanțelor. De asemenea, la momentul pronunțării hotărârii din 4 noiembrie 2024 era lipsită de posibilitatea efectivă de a se expune asupra raportului final și bilanțului de lichidare, întrucât creanța sa nu era validată definitiv, iar contestația privind includerea creanței în tabelul definitiv era pendinte. În consecință, a considerat că a fost lipsită de posibilitatea efectivă de valorificare a creanței sale, fiind încălcate principiile contradictorialității, dreptului la apărare și accesului liber la justiție.

17. Recurenta a mai invocat că litigiul afectează direct interesele patrimoniale ale statului și protecția mijloacelor financiare publice, creanța revendicată reprezentând mijloace financiare provenite din bugetul de stat. Instanța de apel a ignorat faptul că litigiul privind validarea creanței nu era soluționat definitiv și irevocabil la data pronunțării hotărârii din 4 noiembrie 2024 și că excluderea creanței sale din procedură nu avea caracter definitiv. Mai mult, instanțele inferioare au aplicat excesiv și formalist normele procedurale privind termenul de declarare a apelului, fără a analiza fondul cauzei și impactul grav al hotărârii contestate asupra intereselor patrimoniale ale statului. Potrivit acesteia, prin radierea debitorului și stingerea creanțelor înaintea examinării definitive a contestației sale a fost împiedicată recuperarea unei creanțe bugetare considerabile, a fost prejudiciat bugetul de stat și a fost golit de conținut dreptul său de acces efectiv la justiție.

18. În final, a concluzionat că încheierea Curții de Apel Centru este rezultatul unei interpretări incorecte a normelor procedurale, fără examinarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, fapt care a condus la menținerea unei situații juridice inechitabile și prejudiciabile intereselor statului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

20. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

21. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

22. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

23. Art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.”

24. Art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012:

„(1) Hotărârile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolabilitate.”

25. Art. 116 alin. (1), (3), (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

26. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.”

27. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

28. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 23 aprilie 2026 și a fost notificată recurentului la 20 mai 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.10, Vol. IV). Prin urmare, recursul declarat la 22 mai 2026, prin

intermediul poștei electronice, se consideră depus cu respectarea termenului de declarare a recursului.

30. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

31. În speță, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la 4 noiembrie 2024 și publicată pe Portalul Instanțelor Judecătorești la data de 6 noiembrie 2024. Aplicând prevederile art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, termenul de apel a expirat la 19 noiembrie 2024 (inclusiv).

32. Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură abia la 17 februarie 2026, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

33. Completul de judecată constată că cererea de apel depusă de Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură, a fost formulată peste termenul de 15 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, termen care curge de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Însă, a fost solicitată repunerea în termen, invocându-se că nu a recepționat dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 4 noiembrie 2024, iar despre existența acesteia a aflat întâmplător la data de 11 februarie 2026, în cadrul altei ședințe de judecată.

34. Reieșind din prevederile art. 116 din Codul de procedură civilă precizate supra, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite solicită prin cerere acest lucru. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură. Totodată, prin prisma jurisprudenței CEDO, nemotivarea de către instanță a temeiurilor de repunere a apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

35. Deși, apelanta Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură a solicitat repunerea în termen a actului de procedură, totuși contrar prevederilor art. 116 din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe suficiente de justificate ce ar confirma faptul imposibilității depunerii apelului în termenul de atac prevăzut de lege.

36. Or, după cum a stabilit și instanța de apel reprezentanții Agenției de Investiție și Plăți pentru Agricultură au participat efectiv la examinarea cauzei pe parcursul procedurii de insolvență, inclusiv în ședințele de judecată din 4 octombrie 2024 și 25 octombrie 2024.

37. Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 4 octombrie 2024, la examinarea cauzei a participat reprezentanta Agenției, Veveriță Mihaela. În cadrul ședinței au fost prezentate raportul final al lichidatorului, tabelul definitiv al creditorilor și tabelul definitiv al creanțelor Agenției asupra patrimoniului

debitorului. Totodată, din conținutul procesului-verbal rezultă că, la solicitarea reprezentantei respective, căreia i s-a acordat un termen pentru contestarea tabelului creanțelor, examinarea cauzei a fost amânată.

38. Pentru data de 25 octombrie 2024 a fost fixată următoarea ședință de judecată, la care a participat reprezentantul Agenției, Oleg Calineac. În cadrul acesteia a fost dat citire raportului final de activitate al lichidatorului, asupra căruia reprezentantul Agenției a declarat că nu dorește să formuleze obiecții sau explicații. Întrucât la acel moment nu fusese prezentat bilanțul de lichidare, instanța a dispus amânarea examinării cauzei pentru data de 4 noiembrie 2024.

39. În aceste circumstanțe, se constată că reprezentantul apelantului a luat cunoștință nemijlocit despre stabilirea următorului termen de judecată și, respectiv, a fost legal informat cu privire la ședința din 4 noiembrie 2024, dată la care instanța s-a pronunțat asupra încetării procesului de insolabilitate și radierii debitorului.

40. Aici, sunt relevante prevederile art.102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă, care cert și imperativ statuează că, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară. Or, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară, dar să se intereseze, la intervale rezonabile de timp, de soarta dosarului respectiv, pentru a nu omite termenul de atac.

41. Urmare a evenimentelor enunțate, rezultă că Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură nu a prezentat probe incontestabile ce ar indica aflarea sa într-o veritabilă imposibilitate de a efectua actul de procedură în interiorul termenului de 15 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii prevăzut la 8 alin. (1) din Legea insolabilității, adresându-se cu apel abia aproximativ peste aproximativ un an și 3 luni – 17 februarie 2026.

42. Se menționează că dreptul de atac cu apel nu este un drept absolut, dar este restricționat de către legiuitor prin impunerea la art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, a unui termen-limită de efectuare a actului de procedură acesta fiind de 15 de zile care curge de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nu de la data recepționării (comunicării) actului judecătoresc sau încetării circumstanțelor care au dus la omiterea termenului de procedură.

43. La acest capitol Completul de judecată consideră că instanța de apel just a aplicat în speță dispozițiile art.56 alin.(3) și art.61 alin.(1) din Codul de procedură civilă, care expres statuează că participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în contextul în care Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură, în calitate de creditor, este cea interesată de soluționarea prezentei cauze și fiind la curent că prima instanță urmează să se pronunțe pe

marginea acestei cauze, trebuia să depună maximă diligență și să se intereseze, la intervale rezonabile de timp, de soarta dosarului respectiv, pentru a nu omite termenul legal de atac al hotărârii primei instanțe, în caz de dezacord cu soluția pronunțată.

44. Potrivit jurisprudenței CEDO (cauza Bodiu v. Republica Moldova, cererea nr.7516/10, hotărârea din 18 iunie 2019), Curtea a notat că sistemele legale a diferitor state membre prevăd posibilitatea extinderii termenului limită, în cazul în care există motive valabile în acest sens. În același timp, dacă termenul limită pentru un recurs este extins după o perioadă considerabilă de timp și pentru motive care nu par să fie persuasive, această decizie poate încălca principiul securității raporturilor juridice. Curtea a recunoscut că este în primul rând la discreția instanțelor naționale să decidă în privința extinderii termenului limită pentru declararea unui recurs, însă această discreție nu este nelimitată. Instanțelor li se cere să aducă motive. Unul din motive poate fi, de exemplu, omisiunea autorităților de a informa părțile despre decizia adoptată în privința cauzelor acestora. Chiar atunci, totuși, posibilitatea extinderii nu poate fi nelimitată, din moment ce părțile trebuie să i-a măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc. În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul res judicata, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită (cauza Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236 / 03, §§ 41, 3 aprilie 2008). Curtea a notat că H. în cererea sa de recurs nu a explicat ce l-a împiedicat să afle despre decizie mai devreme, sau mențiunea dacă a încercat să afle despre progresul procedurilor în apel inițiate de el. În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că prin admiterea recursului lui H. după scurgerea unei perioade considerabile de timp și în absența vreunei explicații plauzibile de ce nu a făcut-o mai devreme, a adus la zero tot procesul judiciar, care s-a finalizat cu o decizie definitivă și executorie și astfel a constituit res judicata.

45. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de referință promovează cu consecvență cu titlu de principiu obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

46. Completul de judecată subliniază că respectarea termenelor legale constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea să asigure buna funcționare a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege și doar în situația în care partea când înaintează o cerință de repunere în termen, o justifică prin probe pertinente și admisibile în temeiul art. 116 și art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, prin care s-ar dovedi că omiterea termenului a fost cauzată din motive întemeiate. În caz contrar, admiterea spre examinare a unui apel tardiv, poate duce

inevitabil la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

47. Date fiind cele enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind legală și întemeiată încheierea din 23 aprilie 2026 emisă de Curtea de Apel Centru.

48. Se accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din CEDO, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânării definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

49. Alte argumente invocate de recurentă sunt irelevante în măsura în care nu justifică în niciun fel neîndeplinirea actului de procedură în interiorul termenului prevăzut de lege, în condițiile în care participanților la proces le revine obligația pozitivă de a se interesa de soarta procesului, care au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia, întru protejarea drepturilor sale de acces la instanță.

50. Din considerentele menționate, și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurentă sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

51. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Agenția de Investiție și Plăți pentru Agricultură.

Menține încheierea din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauză de insolabilitate, Societatea cu Răspundere Limitată „Sebeca Engineering” împotriva CÎ „Multifrigo” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat